

Upokojenci so si spet segli v roke

Sobotno jutro, 22. oktobra, je obetalo lep jesenski dan. Skozisivino ljubljanske megle so že pronicali prvi sončni žarki, ki so proti samskemu domu na Topniški ulici prihajali gostje — naše upokojene sodelavke in sodelavci.

Kot že nekaj let zapored, smo namreč tudi letos kljub težki gospodarski situaciji organizirali srečanje upokojencev. Kajti vsi ti delavci, ki so odšli v pokoj, so v razvoj delovne organizacije vložili toliko svojih življenjskih moči in dela, da jim moramo vsaj enkrat na leto na nek način izkazati pozornost.

Da bi bilo to srečanje praznično, smo ga pričeli s kulturnim programom, ki so ga pripravili delavci naše delovne organizacije. Prisotne je pozdravil predsednik delavskega sveta delovne organizacije **Andrej Gantar**, glavni direktor **Bogdan Korošec** pa je gostom spregovoril o delu, težavah in uspehih delovne organizacije. V kulturnem programu je sodeloval mešani pevski zbor SGP Grosuplje, recitatorska skupina in študenti, nastanjeni v domu učencev.

Udeleženci prireditve so programu z zanimanjem sledili, kar so

dokazali tudi z navdušenim ploskanjem. Ob zaključku kulturnega programa se je v imenu upokojencev zahvalil **Alojz Žitnik**. Dejal je, da vsi upokojeni delavci še vedno »živijo« z delovno organizacijo SGP Grosuplje in da z veseljem in zanimanjem spremljajo njen razvoj in uspehe. Še posebej pa je poudaril, da so veseli teh srečanj, saj so to trenutki, ko se spet srečajo »stari prijatelji« in pokramljajo drug z drugim.

V imenu vseh udeležencev se je zahvalil organizatorjem za povabilo in izrazil željo vseh, da bi teh srečanj ne opustili. Delavcem SGP Grosuplje pa je prisrčno zaželel še mnogo delovnih uspehov.

Prvi del je bil tako zaključen, srečanje pa se je nadaljevalo v jedilnici, kjer so delavci DSNP pripravili okusno kosilo.

To je za nas poseben praznik!

Zanimivo je bilo opazovati te ljudi, kako so se razživel v sproščenih pogovorih.

»To je za nas poseben praznik«, je ponovno poudaril naš upokojenec **Jože Štern**, ki jese del v družbi svojih nekdanjih sodelavcev iz okolice Vrhnike. Pri-

jetno zgovorni so bili ti moške, pa sem jih vprašala, kako jim teče čas zdaj, ko so že dolgo vrsto let upokojeni. Da ne mirujejo, je povedal **Jože Štern**, saj so doma s podeželja. V večini se ukarjajo s kmetijstvom, kolikor jim pač dopuščajo moči. Ni, da bi človek čakal križem rok, saj se ne ve, kaj ti prinese jutrišnji dan!

Koliko tem ljudem pomeni takšno srečanje, je povedal **Djebir Redjepovski**: se je namreč z veseljem odzval vabilu. Ni se ustrašil dolge, naporene poti. Iz Radolišta, kraja med Ohridskim jezerom in albansko mejo, je prišel v Ljubljano. V pogovoru z njim sem izvedela marsikaj zanimivega. Predvsem pa je poudaril in mi še posebej naročil, naj zapišem: »Rad imam podjetje, rad imam Slovenijo! Slovenci ste čudoviti ljudje!«

Tako torej! Ni nam treba razmišljati — s srečanjem upokojencev smo tudi letos dosegli svoj namen: ljudje so bili srečni, zadovoljni! Resnično — kljub zaostrenim gospodarskim razmeram ne smemo pozabiti na človeka. Kajti njegovo počutje in njegova pripadnost sta še kako pomembna.

Alenka Adamič

Srečanje osemdesetletnikov

Ena od nalog našega društva, ki smo jo sprejeli na redni letni konferenci, je priprava srečanja 80-letnikov — članov našega društva. Tako kot že nekaj let doslej, smo tudi letos v okviru praznovanja občinskega praznika in praznika krajevne skupnosti Grosuplje pripravili srečanje naših najstarejših članov DU ter občanov Grosupljeja. To srečanje je bilo 22. oktobra v prostorih našega društva. Od 600 članov, kolikor šteje naše društvo, imamo kar 53 članov starejših nad 80 let.

Žal pa je od tega števila kar polovico takih, ki se tega srečanja ne morejo udeležiti. Pred leti, ko je imelo društvo več finančnih sredstev, smo take člane obiskali na njihovih domovih s skromnimi darili, kar pa sedaj ne moremo. Obiščemo pa vse bolne člane ob novem letu. Za 80-letnike smo letos pripravili kratek kulturni program, katerega so izvedli pionirji osnovne šole **Luisa Adamiča Grosuplje**, pevski zbor upokojencev Gro-

suplje, ki se je formiral prav v ta namen in pa mladinec — harmonikaš.

Uvodoma je navzoče pozdravil predsednik društva **Franc Lajevč**, slavnostni govornik pa je bil sekretar OK SZDL Grosuplje tov. **Vinko Blatnik**. Srečanja se je udeležil tudi predsednik občinske zveze DU Grosuplje tov. **Janko Marolt**.

Po kratkem kulturnem programu se je ob skromni zakuski in kozarčku razvilo prijetno kramljanje najstarejših z nekoliko mlajšimi člani — odborniki. V imenu najstarejših se je za zelo prijetno srečanje zahvalila članom upravnega odbora tov. **Mlinarjeva** ter nazdravila z besedami: »V miru praznujmo v takem okolju tudi prihodnje leto«.

Po nekaj kratkih uricah so se udeleženci srečanja zadovoljni razšli po svojih domovih, nam v upravnem odboru pa ostaja zavest, da smo le nekaj storili za naše najstarejše člane.

A.P.

Foto: Bojan Ambrož

Stabilizacija v zdravstvenem domu

Za sodobni svet je značilno, da hkrati z razvojem in gospodarsko močjo narašča delež sredstev za zdravstveno varstvo v družbenem proizvodu, kljub temu da se pojavlja razkorak med oblikovanimi potrebami v obsegu zdravstvenih storitev in med možnostmi za njihovo uresničevanje. Zlasti v zaostrenih gospodarskih razmerah se zmanjšujejo materialna sredstva za uresničevanje zdravstvenega varstva.

V naši občini smo v l. 1981 namenili 4,1 odstoten delež družbenega proizvoda za področje zdravstva in v l. 1982 3,9 odstoten delež. V SR Sloveniji pa je v letih 1981, 1982 celotni delež znašal 5,1 odstotka družbenega proizvoda.

Ustava in zakoni opredeljujejo področje zdravstvenega varstva kot dejavnost posebnega družbenega pomena, ki si jo zagotavljajo delavci, delovni ljudje in občani s solidarnostjo in vzajemnostjo na treh ravneh: občinski, medobčinski in republiški ravni. Zakon o zdravstvenem varstvu, iz leta 1974, je določal popolno solidarnost med delavci, delovnimi ljudmi in občani v posamezni regionalni zdravstveni skupnosti, ki je bila tudi fizična skupnost. Tako je na območju regije veljala enotna prispevna stopnja, za občane pa so bile tudi izenačene pravice do zdravstvenih storitev. Z zakonom zagotovljene zdravstvene storitve pa so bile podlaga za solidarnostne odnose na republiški ravni. Z medsebojnim razvojem družbeno ekonomskih odnosov, še zlasti pa po sprejetju zakona o združenem delu, se je začel položaj regionalnih zdravstvenih skupnosti spreminjati. V tem času se je začela krepiti ustavna vloga občinskih zdravstvenih skupnosti.

Ugotovimo lahko, da se je zlasti po letu 1977 začel zmanjševati obseg regionalne solidarnosti. S tem smo sicer probleme zdravstvenega varstva približali prebivalstvu posamezne občine, vendar pa smo hkrati v gospodarsko manj razvitih občinah vse težje zadovoljevali potrebe po zdravstvenih storitvah. Delež sredstev regionalne in republiške solidarnosti je v primerjavi s celotnimi prihodki v naši zdravstveni skupnosti upadal, saj je znašal:

v letu 1978	20,6 %
v letu 1979	13 %
v letu 1980	10,6 %
v letu 1981	7,6 %
v letu 1982	6,5 %
v letu 1983	6,4 %

Tako lahko ugotovimo, da so velike težnje po zapiranju v občinske meje v tistih občinah, ki so dajale solidarnosti. Relativno upadanje celotne solidarnosti povzroča zdravstveni skupnosti finančne težave in pritiska na matično združeno delo, da bi le-to povečalo sredstva za zdravstveno varstvo. V občini bi morali nameniti večji delež ustvarjalnega družbenega proizvoda za potrebe zdravstvenega varstva, da bi zagotovili zatečeni standard na tem področju. To tudi pomeni, da je problematiko solidarnosti na medobčinski ravni potrebno razgrniti pred združenim delom, ki mora o tem izoblikovati jasna stališča in prek zdravstvenih skupnosti najustrežnejše določiti medsebojne pravice in obveznosti.

Prav to materialno stanje, zlasti pa iskanje rešitev iz takšnih razmer na podlagi planskih usmeritev oziroma njihovih sprememb in dopolnitev ter na podlagi izvedenih sistemskih sporazumov na področju zdravstvenega varstva in zakona o začasnih prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev ter uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije v SR Sloveniji, je povzročilo splet problemov, s katerimi so se soočali delegati v skupščini in drugih samoupravnih organih zdravstvene skupnosti v naši občini.

čili postopno, z opredeljeno prednostjo zdravljenja na domu in medicino dela.

Ukrepi izvajalcev zdravstvenega varstva so vsebinsko usmerjeni zlasti v zaostrite meril in kriterije iz ekonomskega in doktriarnega vidika pri predpisovanju zdravil, ortopedskih pripomočkov, reševalnih prevozov in dragih specialističnih preiskav, pošiljanju bolnikov v bolnišnico in pri odločanju bolniškega stalaža.

Pogram ukrepov nadalje obvezuje zdravstvene delovne organizacije, da bodo uresničevale politiko produktivnega zaposlovanja, da bodo število zaposlenih zmanjšale oziroma povečale v okviru doseganja republiških kadrovskih normativov v posameznih zdravstvenih dejavnostih, da bodo izboljšale organizacijo in delitev dela, skrbela za skladnost, racionalnost in učinkovitost zdravstvene dejavnosti ter poskrbele za večjo izrabo delovnega časa. Pri razporejanju delavcev morajo krepiti enotnost, povezanost in celovitost delovne organizacije.

Ukrepi uporabnikov zdravstvenega varstva vsebujejo tudi povečanje prispevkov k zdravstvenim storitvam, razen prispevka 50,00 din, za prvi kurativni pregled pri zdravniku v osnovni zdravstveni dejavnosti. Višina prispevkov k zdravstvenim storitvam je usklajena s prispevki, ki so predpisani v občinskih zdravstvenih skupnostih v Ljubljani!

V program ukrepov so vključene tudi aktivnosti sodelovanja in dajanja pobud pri reviziji metod zbiranja in delitve sredstev medobčinske solidarnosti. Dana je pobuda, da se delavci uporabniki zdravstvenega varstva ljubljanske regije v občinskih zdravstvenih skupnostih dogovorijo o enotni prispevni stopnji na področju zdravstvenega varstva in bi ob doseganju ekonomskega nivoja zdravstvenih storitev najustrežnejše določili medsebojne pravice in obveznosti. Vendar pa to ne pomeni, da posameznik ni odgovoren za svoje zdravje in da mu zanj ni potrebno skrbeti.

OBČINSKA
ZDRAVSTVENA
SKUPNOST
GROSUPLJE
Strokovna služba

● ZA OBMOČJE RIBNIŠKE, KOČEVSKÉ IN GROSUPELSKE OBČINE

Energetska skupnost

V mesecu oktobru 1981 so zbori skupščine SR Slovenije sprejeli Zakon o energetskem gospodarstvu, ki določa financiranje energetskih skupnosti po posameznih območjih v SR Sloveniji. V Sloveniji bo tako zazrlo 11 energetskih skupnosti. Pri nas potekajo zaključne priprave za sklic ustanovitve skupščine energetske skupnosti za območje občine Ribnice, Kočevja, Grosupljeja. Energetska skupnost bo morala ugotavljati in usklajevati skupne potrebe po energiji, sprejemati planske akte in programe razvoje graditve distribucijskih objektov in skladišč energetskih virov, sprejemala bo program racionalnega ravnanja z energijo ter določala način in vrstni red omejevanja dobav energije ter oblikovala smernice za delo delegatov v republiški energetske skupnosti.

Sedež energetske skupnosti za območje ribniške, kočevske in grosupeljske občine bo na Komunalni skupnosti občine Ribnice, ki bo tudi opravljala administrativno-tehnična, plansko-analitična in podobna dela za potrebe samoupravne interesne skupnosti.

Dejavnost energetske skupnosti je posebnega družbenega pomena. Skupščina energetske skupnosti za naše območje bo imela zbor uporabnikov z 31 delegatskimi mesti in zbor izvajalcev z 10 delegatskimi mesti. Vsaka občina je v zboru uporabnikov zastopana z enakim številom delegatov.

V vseh treh občinah pravkar poteka podpisovanje Samoupravnega sporazuma o ustanovitvi občinske energetske skupnosti. Po zadnjih podatkih je v naši občini k Samoupravnemu sporazumu pristopilo že več kot 50 % vseh udeležencev sporazuma, oziroma ustanovitelje interesne skupnosti.

Tomaž Trček